

<http://physicsweb.org/article/news/4/7/6>

2000/07/19

سر مارک آلیفِنْت مرد

سر مارک آلیفِنْت [1] (یکی از برجسته‌ترین دانش‌پیشه‌های استرالیا) در ۹۸ ساله‌گی در کائیرا مرد. او پس از طی یک دوره‌ی کاری درخشن در بریتانیا و استرالیا، در ۱۹۷۱ فرمان‌دار استرالیای جنوبی شد. آلیفِنْت در جنگ دوم جهانی در پروژه‌ی منهتن [2] برای ساخت بمب اتمی هم کار کرد، اما بعداً یکی از منتقدهای پرسروصدای سلاح‌های هسته‌ای شد. در استرالیا مرگ او یکی از خبرهای مهم تلقی شد.

آلیفِنْت در ۱۹۰۱ در آدلاید متولد شد. آن‌جا به دانشگاه رفت و در ۱۹۲۷ به دانشگاه کمبریج [3] رفت. در کمبریج با ارنست رادرفرد [4] در زمینه‌ی آزمایش‌های فیزیک هسته‌ای کار کرد. در ۱۹۳۷ عضو انجمن سلطنتی شد و به عنوان رئیس دانشکده به دانشگاه برمنینگام رفت.

در برمنینگام یک چهره‌ی کلیدی بسیاری از پیش‌رفتها بی‌بود که طی جنگ دوم جهانی به دست آمد. در ۱۹۴۰ دو تا از اعضای گروهش، جان زنیل [5] و هری بوت [6]، مگیترون جدیدی اختراع کردند که برای بارآوری رادار حیاتی بود. آلیفِنْت در فهماندن اهمیت یادداشت فُریش-پایرلز [6] به دولت بریتانیا هم نقش مهمی داشت. این یادداشت می‌گفت برای ساخت بمب اتمی فقط مقدار نسبتاً کمی اورانیم لازم است. او (همراه با ارنست لاورنس [8]) در ایالات متحده هم نقش مشابهی ایفا کرد. در واقع از ۱۹۴۳ در لُس آلامُس [9] کار کرد.

بمباران هیرشیما و ناگازاکی آلیفِنْت را به شدت وحشت‌زده کرد، و او بعداً یکی از بانی‌های حرکت صلح پوگواش [10] شد. در ۱۹۵۰ به استرالیا برگشت و به عنوان مدیر مدرسه‌ی پژوهشی علوم فیزیکی، در تأسیس دانشگاه ملی استرالیا در کائیرا هم کاری کرد. دانشگاه ملی استرالیا پیش‌رفته‌ترین دانشگاه پژوهشی استرالیا شد، اما رویای آلیفِنْت

برای ساختن قوی‌ترین شتاب‌دهنده‌ی دنیا در کانیرا واقعی نشد. روی این ماشین بی‌رحمانه اسم آلیفنت سفید [11] گذاشتند.
آلیفنت پس از بازنشسته‌گی در 1963، ارتباطش با دانشگاه ملی استرالیا را حفظ کرد، به مبارزه با قدرت هسته‌ای و سلاح‌های هسته‌ای ادامه داد، و از 1971 تا 1976 هم فرمان‌دار استرالیای جنوبی بود.

- [1] Sir Mark Oliphant
- [2] Manhattan
- [3] Cambridge University
- [4] Ernest Rutherford
- [5] John Randall
- [6] Harry Boot
- [7] Frisch-Peierls
- [8] Ernest Lawrence
- [9] Los Alamos
- [10] Pugwash
- [11] White Oliphant